

המחשה סכמתית:

לכתבה המקורית שפורסמה ב"גירוזלם פוסט",
הוספה המחשה סכמתית באמצעות איורים.

האלמנטים המופשטים בהם נעשה כאן שימוש נוצקו למימוש מוחשי יותר בצורת פיסות פלסטיק צבעוניות המתאימות ביותר למטרות הדגמה והסברה של הרעיונות בפני קהל מצומצם. ניתן להשתמש בפיסות הפלסטיק באמצעות מפת ארץ ישראל סטנדרטית בקני"מ של 1:250,000 ניתן לרכוש את פיסות הפלסטיק הללו מאת הכתב (מרק לנגפן), או מאת הארגונים המצויים בכתבה.

"תוכנית אלון" של רבין

מאת ידידיה אטלס ומרק לאנגפן

ההנחה הכללית היא, שהתבטאויותיו של ראש-הממשלה יצחק רבין באשר להתנחלויות ה"פוליטיות" וה"בטחוניות" מבוססות על "תוכנית אלון". יוסף גואל, לדוגמה, טען כי "כל הסימנים מעידים, כי רבין עדיין מונחה, במידה רבה, על-ידי הקווים הכלליים

של "תוכנית אלון" משנות ה-70, המעודכנת מבחינה טריטוריאלית, דמוגרפית ופוליטית להתפתחויות שנות ה-90." ("קץ להתנחלויות ההיסטוריות-משיחיות", 28 באוגוסט).

אולם, הצצה ב"תוכנית אלון" מגלה, כי מה שמציע רבין הוא למעשה משהו חדש לחלוטין. לא די בכך שזה בניגוד לעמדת הליכוד, הצעתו נוגדת אפילו אלמנטים בסיסיים של "תוכנית אלון" עצמה.

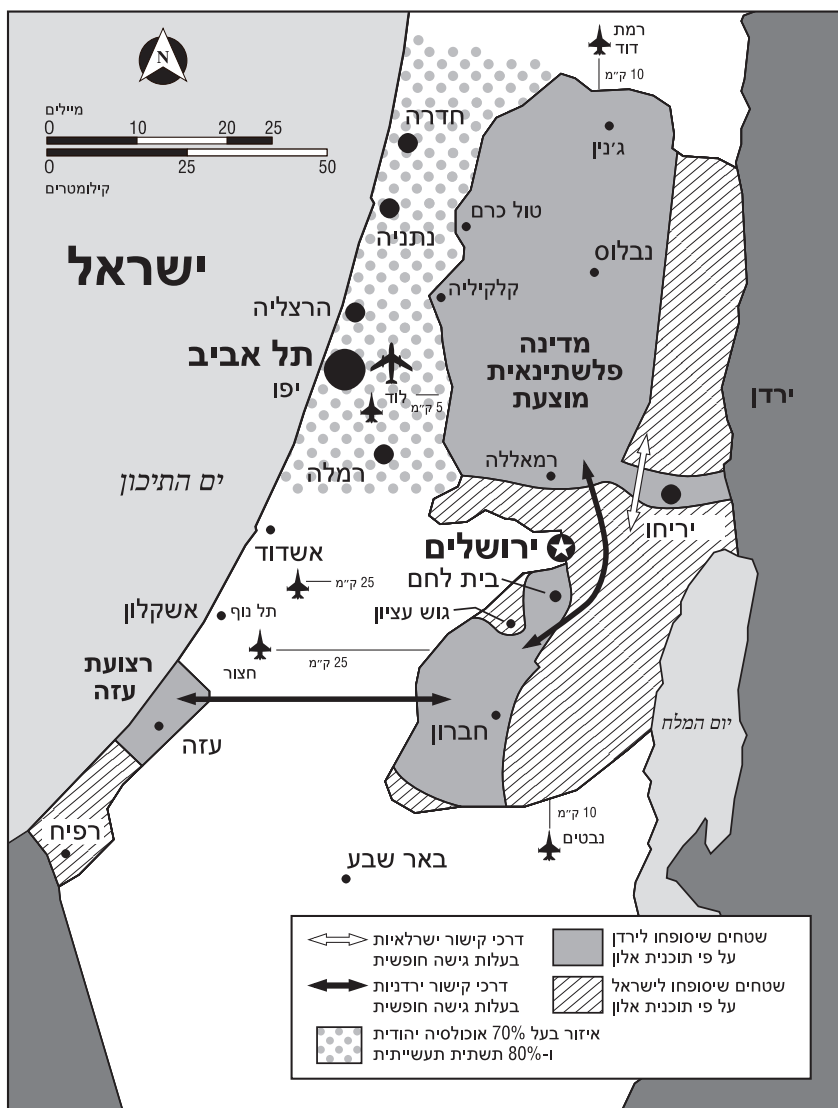
"תוכנית אלון" למעשה מחלקת את רכס הרי יהודה ושומרון, החוצה מצפון לדרום את מערב ארץ-ישראל, לשני חלקים דמוגרפיים וטופוגרפיים.

החצי המזרחי של האיזור מתחיל בנהר הירדן ומתנשא בתלילות מערבה לרכס הרי יהודה ושומרון- איזור בעל אוכלוסייה ערבית דלילה יחסית.

החצי המערבי, הועבר מרכסי ההרים דרך קו הפסקת האש טרום 1967, הידוע כ"קו הירוק", מכיל את מרבית מרכזי האוכלוסייה הערבית. (ראה איורים 1 ו-2).

בנוסף, קוראת התוכנית לטרנספר (כן, טרנספר) של האוכלוסייה הערבית הבלתי קבועה מעזה לחצי המערבי המיושב של הרי יהודה ושומרון, בין הקו הירוק ורכס ההרים.

לאחר השלמת חלק זה, קוראת התוכנית להתיישבות יהודית מאסיבית בחצי המזרחי בין

איור מס' 1. חלוקת הגדה המערבית על פי תוכנית אלון, 1970

איור מס' 2. פירוט טופוגרפי של תוכנית אלון

- א. ישראל- מישור החוף התל אביבי.
- ב. שיפוע הדרגתי כלפי מטה של שני שלישי מהצד המערבי של הגדה המערבית – אוכלוסייה פלשתינאית צפופה.
- ג. שיפוע תלול במיוחד של השליש המזרחי של הגדה המערבית- אוכלוסייה פלשתינאית דלילה למעט יריחו.
- ד. ירדן.

תוכנית אלון שומרת על איזור ג' (ישובי עמק הירדן) המרוחק ביותר מאזור א' (מישור החוף התל אביבי). שטח זה (ג') יבודד ויופרד ממרכזי האוכלוסייה הישראלית ע"י מדינה פלשתינאית ממערב (איזור ב') ומדינת ירדן ממזרח (איזור ד').

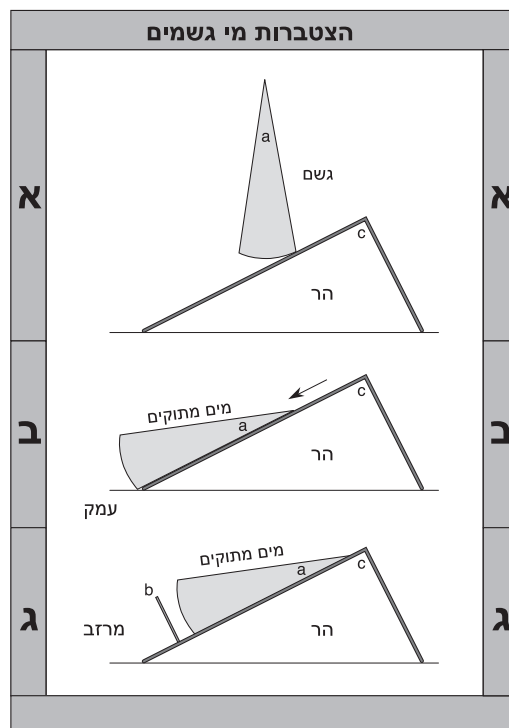
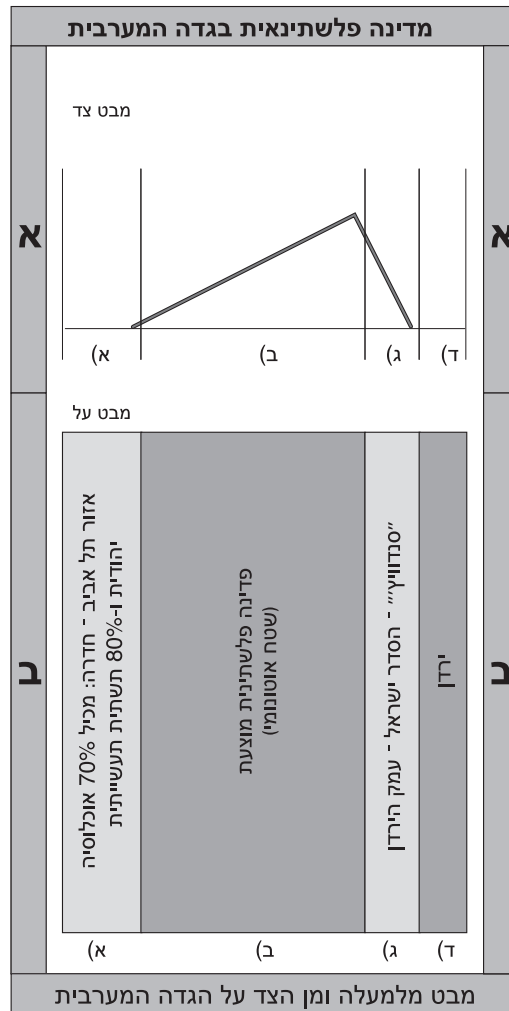
רכסי ההרים ונהר הירדן וחבל עזה. בתזכיר שהגיש יגאל אלון לקבינט ב-1976, שקל אלון ריבונות ישראלית קבועה בעזה ובחצי המזרחי של הלב היבשתי של ישראל כחיוניים לביטחוננו: עזה- בשל מיקום המפתח האסטרטגי והשימוש ההיסטורי כנתיב פלישה דרומי, והחצי המזרחי של יהודה ושומרון – מאותן סיבות ממש.

לאור מערכות הנשק המתוחכמות- קונבנציונאליות ובלתי קונבנציונאליות כאחד- הנמצאות כיום בידי הערבים, הרי שזו בבחינת רשלנות פושעת מצידו של מנהיג ישראלי להציע, שכן ישראל זקוקה לפחות לביטחון טריטוריאלי ב-1992 מאשר ב-1967.

יתר על כן, אפילו ב-1967 נכשלה "תוכנית אלון" בטיפול במספר בעיות מרכזיות. ראשית כל, ישראל תלויה במימי הגשמים היורדים על מורדות החצי המערבי של רכסי יהודה ושומרון ב-20 אחוז לפחות מתצרוכת המים השנתית שלה. בנוסף, מים אלה נחוצים לשמירה על האיזון התת קרקעי בין מי התהום של ישראל והמים המלוחים (ראה איור 3). גם "מכון יפה", בעל הזיקה השמאלנית באוניברסיטת תל-אביב, קבע כי מאז 1967 פותחה מערכת הטיית מים מודרנית, ואם יעשה בה שימוש על-ידי "גוף ערבי פוליטי עצמאי", תנושל ישראל ממקור מים זורמים קריטי זה, באופן בלתי הפיך שיהרוס את מקורות המים התת-קרקעיים (ראה איור 4). אם אי פעם תוחל אוטונומיה ערבית ביהודה ושומרון, לא רק שהאיזור חייב להיות "מפורז" לחלוטין, אלא שגם צעדים מיוחדים יהיו חייבים להינקט, על מנת למנוע כל ניסיון לחפור בארות מים.

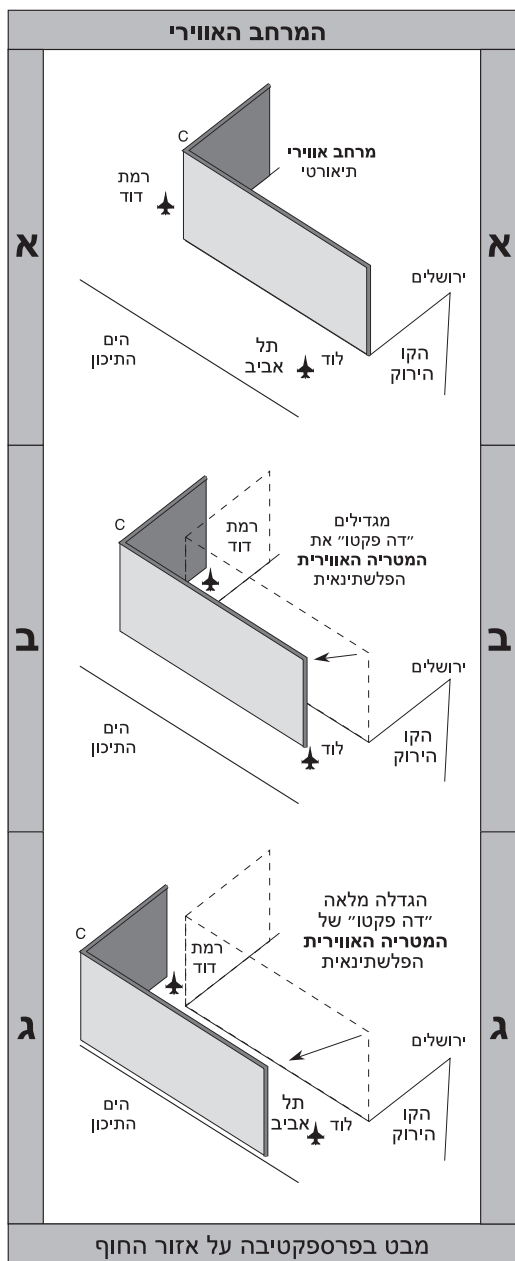
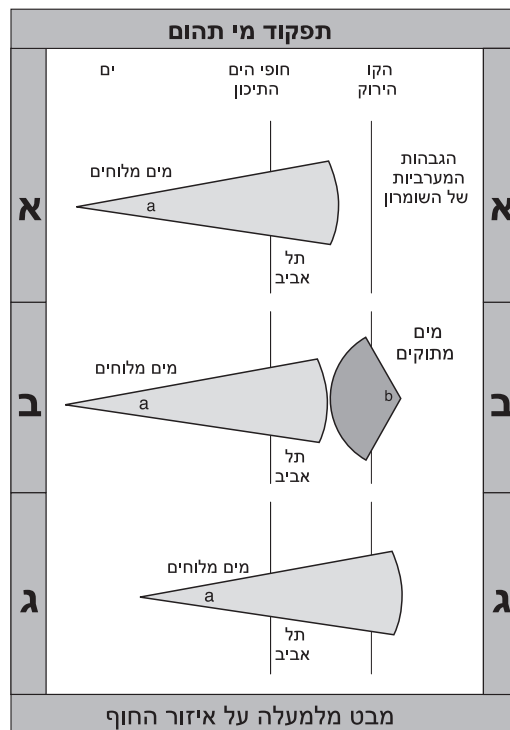
איור מס' 3. בעיית המים: אנלוגיית גג/מרזב, בהתייחסות לרמת הגולן ויהודה ושומרון.

- א. מי הגשמים ניתכים על הפסגות.
- ב. מי הגשמים מתפוררים מן הפסגות אל עמק פורה (כמו מגן ללא מרזב)
- ג. מי הגשמים עלולים להיחסם על-ידי תעלות ניקוז ערביות. הסכרים הערביים, המשמשים כמרזב, מונעים את המים מלהשקות את שטחי החקלאות.

איור מס' 4. איזון מי תהום/מי מלח בהתייחסות ליהודה ושומרון (הגדה המערבית) ובארות מי התהום של אזור החוף

- א. מים מלוחים דוחפים כלפי פנים.
- ב. מים מתוקים דוחפים כלפי חוץ. כיום קיים איזון בין מי מלח ומים מתוקים. יש להזיז את פיסת הפלסטיק קדימה ואחורה, על מנת להמחיש את רעיון האיזון והשוויון.
- ג. אם מקורות המים המתוקים הזורמים כיום בחופשויות אל בארות מי התהום הישראליות יוסטו ע"י הפלשתינאים, ייהרס האיזון ומי המלח ייהרסו את מצבורי מי התהום שעל רצועת החוף.

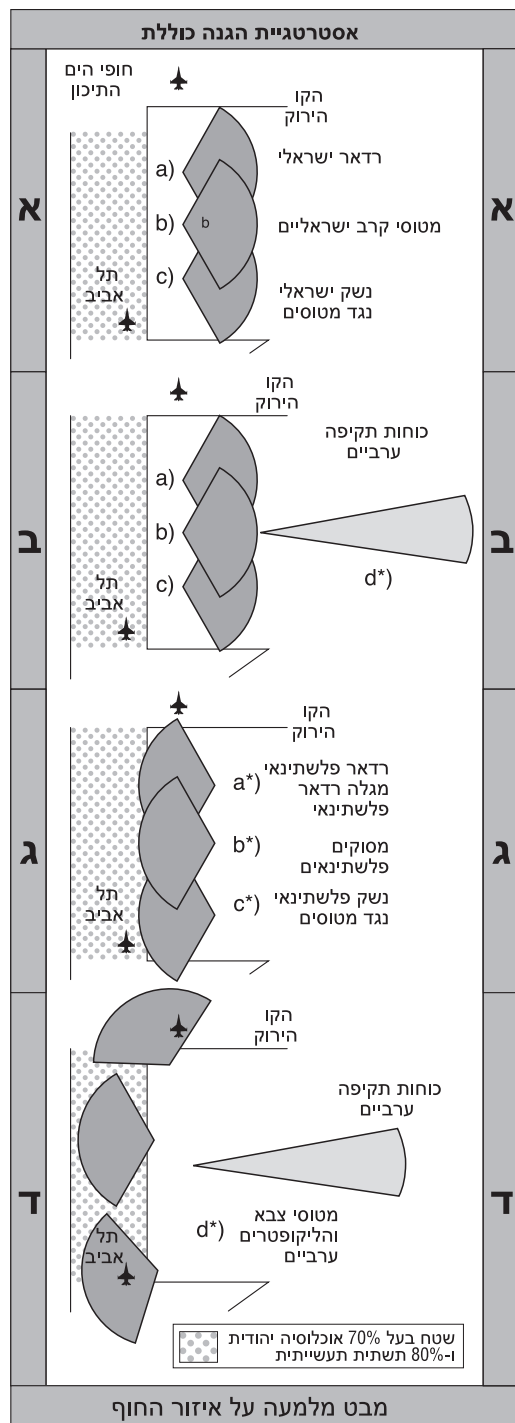

בעיה קריטית שנייה אשר "תוכנית אלון" מתעלמת ממנה וכמוה גם "תוכנית רבין" – היא השליטה במרחב האווירי. מרכיב המפתח בכל תוכנית הגנה לאומית הוא השימוש בכוחות האווירי, תוך התחשבות במרחב האווירי הקריטי מעל מרכזי ישראל. (ראה איור 5) אם ישות ערבית-פלשתינאית פוליטית-אוטונומית או לא-תהפוך למציאות, ספק רב אם ישראל תמשיך לשלוט במרחב האווירי החיוני שמעל החצי המערבי של רכסי יהודה ושומרון. כל יחידה ערבית-פוליטית כזו תתייחס, ללא ספק, בחדירה ישראלית למרחב האווירי, כשם שמצרים, ירדן או סוריה תתייחסנה לחיל האוויר הישראלי, אם מטוסיו יטוסו מעל מדינותיהם. תזוזה אינטגרלית כזו, וחוסר השמך (טבעי) לשיטחה האווירי של ישראל, יפר את יכולתה של ישראל להגן על עצמה.

בעיה שלישית: לא "תוכנית אלון" ולא "תוכנית רבין" שומרות לעצמן את הזכות לבדוק ולפקח על כל המטענים המועברים אל השטח הערבי הפלשתינאי, בהתחשב בעובדה ששלושה מבסיסי האוויר הצה"ליים המרכזיים – רמת דוד, תל-נוף ונבטים – ממוקמים כולם בקירבת מה שמכונה "הקו הירוק", ברורה אם כן הסכמה מהמצאותם בטווח הנגיש של טילים נגד מטוסים "סאם 11, הנמשכים למקור ובעלי כושר התעופה בגובה נמוך עד בינוני (ראה איור מס' 6).

איור מס' 5. השגות בתחום המרחב האווירי

- א. גבול אווירי "תיאורטי"
- ב. הגדלה חלקית של המטריה האווירית הפלשתינאית.
- ג. הגדלה "דה פקטו" של המטריה האווירית הפלשתינאית אשר תנטרל את שדות התעופה לוד ורמת דוד, כמו גם את מרבית בסיסי האוויר האסטרטגיים של ישראל. מטריה אווירית פלשתינאית "דה פקטו" שכזו תשתק את יכולת המגנה של ישראל כליל.

איור מס' 6. שטח אווירי ושליטה בשטח אווירי

באמצעות השליטה ביבשה ובאוויר

איורים א + ב :

- 3 פיסות פלסטיק בתפנית כלפי מזרח ביהודה ושומרון מייצגות :
 א. ראדאר ישראלי.
 ב. מטוסי-קרב ישראליים.
 ג. נשקי הגנה אוויריים ישראליים.
 כל השלושה יפרו את עוקצה של התקפה ממזרח.

איורים א + ב :

- 3 פיסות הפלסטיק בתפנית כלפי מערב ופיסת הפלסטיק המאורכת ("פיצה") מצביעה מערבה כסמל מייצגים :
 א. ראדאר פלשתינאי "אזרחי".
 ב. מסוקים פלשתינאים "לא חמושים".
 ג. נשקי הגנה אוויריים פלשתינאים "יקלים". נשקים "יקלים" = נשקים "כבדים", כשהם מצויים בגמלי-תעופה למסוקים.
 ד. מטוסי תקיפה פלשתינאים (בהשוואה ל-) - סכין-פיגיון.
 בסיס אוויר ישראליים ברמת דוד ובלוד

עם טווח של 30 ק"מ, טיל ה"סאם 11" באורך 5.8 מטר ובקוטר של כ- 30 ס"מ, הוא פשוט לשימוש וניתן לירות אותו כמעט מכל מקום בתחום האיזור הפלשתינאי-ערבי. מטוסים ישראליים - הן אזרחיים והן צבאיים - יהיו בבחינת מטרות קלות. העובדה שמקורות מודיעיניים מערביים אישרו, כי כמויות גדולות של טילי "סאם 11" זה מקרוב ניקנו, אמורות להגיע בקרוב הן לסוריה והן לאיראן, אינה מעודדת, בלשון המעטה. הוצאתה לפועל של "תוכנית רבין" תגרום לנזק בלתי הפיך לאותו ביטחון, שהוא טוען כי הוא מגן עליו. מאחר ונושא הביטחון הלאומי איננו נושא הנוגע בדבר, לא רק על האופוזיציה להתנגד לתוכניתו, כי אם גם על כל חברי הקואליציה שלו להתנגד לה.

לקבלת מידע נוסף הנכם מוזמנים לבקר באתר האינטרנט :

www.MarkLangfan.com

או לפנות אל : **מארק לנגפן**

דואר אלקטרוני : mapmun@aol.com

טל' במשרד : (212) 832-0200

נייד : (646) 263-4606

- ידידיה אטלס הינו כתב פריילנר, היושב בירושלים.

- מרק לנגפן הוא עורך-דין ניו-יורקי הכותב של נשואים מזרח-תיוכניים. המפה הטופוגרפית התלת-מימדית שלו - מודל של מדינת ישראל-אומצה על-ידי דובר צה"ל.